

Rolul politicii de coeziune în regiunile ultraperiferice din Uniunea Europeană în contextul Strategiei Europa 2020

Rezoluția Parlamentului European din 18 aprilie 2012 referitoare la rolul politicii de coeziune în regiunile ultraperiferice din Uniunea Europeană în contextul Strategiei „Europa 2020” (2011/2195(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere dispozițiile coroborate ale articolelor 355 și 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care recunoaște un statut special al regiunilor ultraperiferice, și articolul 107 alineatul (3) litera (a) din TFUE privind sistemul de ajutor de stat în aceste regiuni,
- având în vedere articolul 174 și articolele următoare din TFUE, care stabilesc drept obiectiv coeziunea economică, socială și teritorială și definesc instrumentele financiare structurale necesare pentru a atinge acest obiectiv,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 mai 2004, intitulată „Un parteneriat mai puternic pentru regiunile ultraperiferice” (COM(2004)0343),
- având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2005 referitoare la un parteneriat consolidat pentru regiunile ultraperiferice¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 septembrie 2007 intitulată „Strategie pentru regiunile ultraperiferice: realizări și perspective” (COM(2007)0507) și Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 12 septembrie 2007 anexat acestei comunicări, intitulat „Strategie pentru regiunile ultraperiferice: realizări și perspective” (SEC(2007)1112),
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2008 referitoare la Strategia pentru regiunile ultraperiferice: realizări și perspective²,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 octombrie 2008 intitulată „Regiunile ultraperiferice: un atu pentru Europa” (COM(2008)0642),
- având în vedere memorandumul comun al regiunilor ultraperiferice din 14 octombrie 2009 privind „Regiunile ultraperiferice în perspectiva anului 2020”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere memorandumul comun semnat de Spania, Franța, Portugalia și regiunile ultraperiferice din 7 mai 2010, intitulat „O viziune reînnoită asupra strategiei europene pentru regiunile ultraperiferice”,

---

¹ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 512.

² JO C 279 E, 19.11.2009, p. 12.

- având în vedere concluziile celei de a 3022-a reuniuni a Consiliului Afaceri Generale din 14 iunie 2010¹,
- având în vedere Primul raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 24 septembrie 2010 privind impactul reformei POSEI din 2006 (COM(2010)0501),
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2010 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii (COM(2010)0498),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 iunie 2011 intitulată „Un buget pentru Europa 2020” (COM(2011)0500 – părțile 1 și 2),
- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului din 29 iunie 2011 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (COM(2011)0398),
- având în vedere raportul intitulat „Regiunile ultraperiferice din UE și piața unică: influența UE în lume”, din 12 octombrie 2011, adresat dlui Michel Barnier, membru al Comisiei Europene, prezentat de către dl Pedro Solbes Mira,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliul European din 18 octombrie 2010 intitulată „Aviz al Comisiei în conformitate cu articolul 355 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind inițiativa guvernului francez de a modifica statutul insulei Saint-Barthélemy în raport cu Uniunea” (COM(2010)0559) și Decizia 2010/718/UE a Consiliului European din 29 octombrie 2010 de modificare a statutului în raport cu Uniunea Europeană al Insulei Saint-Barthélemy²,
- având în vedere declarația finală a celei de-a XVII-a Conferințe a președinților regiunilor ultraperiferice ale Uniunii Europene din 3 și 4 noiembrie 2011,
- având în vedere contribuția regiunilor ultraperiferice din 15 ianuarie 2010 la consultarea publică referitoare la documentul de lucru al Comisiei - Consultare privind viitoarea strategie „UE 2020” (COM(2009)0647),
- având în vedere contribuția comună a regiunilor ultraperiferice din 28 ianuarie 2011 la cel de-al Cincilea raport referitor la coeziunea economică, socială și teritorială,
- având în vedere contribuția regiunilor ultraperiferice ale UE din 28 februarie 2011, intitulată „Către un Act privind piața unică” (COM(2010)0608, din 27 octombrie 2010),
- având în vedere platforma comună din 6 iulie 2010 adresată Președintelui Comisiei Europene, José Manuel Durão Barroso, de către Conferința deputaților în Parlamentul European din regiunile ultraperiferice,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0084/2012),

---

¹ Documentul nr. 11021/2010 al Consiliului.

² JO L 325, 9.12.10, p. 4.

- A. întrucât tratatul prevede, la articolul 349, un temei juridic propriu, fondat pe dreptul primar, care a permis consolidarea unui statut juridic specific și a politicilor comune în beneficiul regiunilor ultraperiferice;
- B. întrucât politica de coeziune trebuie să se alinieze cu Strategia UE 2020, care prevede organizarea inițiativelor politice în jurul unei creșteri inteligente, sustenabile și favorabile incluziunii, să integreze elementele strategiei, încurajând o economie cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, ce favorizează coeziunea socială și teritorială, și trebuie să abordeze într-un mod adecvat dimensiunea ultraperiferică; întrucât, în cazul unei regiuni ultraperiferice (RUP), condițiile de pornire pentru a atinge aceste obiective sunt mai dificile decât în alte regiuni, iar regiunile ultraperiferice își asumă angajamentul de a coopera în vederea atingerii, până în 2020, a celor cinci obiective în materie de ocupare a forței de muncă, inovare, educație, incluziune socială, climă și energie; întrucât necesitatea de a orienta obiectivele Strategiei Europa 2020 către exploatarea potențialului lor și către creșterea domeniilor de excelență nu permite totuși ignorarea obstacolelor structurale cu care se confruntă aceste regiuni și nici a rolului fundamental de dezvoltare jucat de sectoarele tradiționale;
- C. întrucât, deși politica de coeziune trebuie să rămână unul dintre principalele instrumente de acțiune europeană pentru reducerea disparităților din regiunile europene, în general, și din RUP, în particular, urmărind integrarea acestor regiuni pe piața internă și afirmarea lor în spațiul geografic respectiv, promovarea dezvoltării și a convergenței economice a acestor regiuni cu UE continentală, precum și îndeplinirea obiectivelor Strategiei „Europa 2020”, fondurile europene constituind instrumente primordiale în acest sens, această politică europeană nu poate soluționa singură toate dificultățile cu care se confruntă RUP;
- D. întrucât marea provocare pentru economiile ultraperiferice constă în a transforma propriile constrângeri în potențial și oportunități de creștere, utilizând instrumente care permit reducerea disparităților în materie de liberă circulație a persoanelor și a mărfurilor, a capitalurilor și a serviciilor, iar provocări precum globalizarea, schimbările climatice, aprovizionarea cu energie, dezvoltarea energiilor regenerabile, gestionarea durabilă a resurselor naturale, marine și agricole și presiunile demografice necesită coordonarea tuturor politicilor și instrumentelor Uniunii;
- E. întrucât deteriorarea situației economice provocate de criza economică și financiară este mult mai acută în RUP decât în restul regiunilor europene, evidențiind deficiențele structurale ale economiilor lor și dependența de exterior a acestor regiuni;
- F. întrucât investițiile europene în regiunile ultraperiferice nu constituie numai o politică de recuperare a decalajelor și de compensare a dezavantajelor, ci sunt, de asemenea, investiții realizate în beneficiul și avantajul întregii Uniuni Europene,

Un tratament diferențiat și de ansamblu pentru RUP

1. insistă ca, în conformitate cu TFUE, regiunile ultraperiferice să aibă dreptul la un tratament diferențiat și de ansamblu, care să le permită să beneficieze de un număr maxim de ajutoare, indiferent de nivelul de dezvoltare al acestora, astfel încât particularitățile lor să fie luate în considerare și protejate în mod corespunzător;
2. subliniază necesitatea, în conformitate cu concluziile celui de-al Cincilea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială, de a spori flexibilitatea instrumentelor politicii

de coeziune astfel încât să permită investiții capabile să asigure un nivel de creștere și de dezvoltare în linie cu obiectivele strategiei UE 2020, chiar în prezența unor condiții geografice și demografice speciale;

3. împărtășește ideea potrivit căreia RUP trebuie să urmărească obiectivele principale definite în Strategia Europa 2020, dar subliniază necesitatea de a le modula în funcție de propriile lor contexte, ținând seama de diversitatea lor regională, de situația lor structurală și de avantajele lor potențiale; susține totodată că articolul 349 din TFUE, care prevede adoptarea de măsuri specifice pentru a atenua impactul caracteristicilor regiunilor ultraperiferice, ar trebui utilizat într-o măsură mai mare și ar trebui să i se acorde influența juridică, instituțională și politică de care are nevoie pentru a asigura o integrare echitabilă a RUP și a permite dezvoltarea economică și socială a acestora în cadrul pieței interne și, la scară mai mare, în cadrul Uniunii, precum și participarea lor deplină, în aceleași condiții cu celelalte regiuni, la toate programele relevante ale Uniunii;
4. consideră că este necesară flexibilitatea față de regiunile ultraperiferice în ceea ce privește accentul asupra celor trei obiective tematice principale, stabilite în noile propuneri de regulamente începând cu 2014, ceea ce ar evita restrângerea, în mod disproporționat, a posibilităților de diversificare și de dezvoltare a potențialului existent, precum și a posibilităților de utilizare a avantajelor lor comparative și competitive;
5. susține utilizarea altor criterii pentru determinarea eligibilității regiunilor ultraperiferice în vederea alocării fondurilor structurale, întrucât criteriul PIB „pe cap de locuitor” nu reflectă realitățile specifice și contravine spiritului statutului de regiune ultraperiferică și tratatului în sine; solicită, în acest sens, punerea în aplicare a unui criteriu specific, care să includă regiunile ultraperiferice printre regiunile cel mai puțin dezvoltate, indiferent de nivelul PIB-ului lor, această abordare fiind cel mai bine adaptată condițiilor specifice ale acestora; insistă, de asemenea, ca ratele de cofinanțare pentru regiunile ultraperiferice să fie de 85 % pentru toate instrumentele de sprijin acordate acestor regiuni; pentru o mai bună executare, solicită prelungirea termenului de executare a fondurilor în regiunile ultraperiferice;
6. regretă, în cadrul suplimentării alocării FEDER, propunerea de reducere drastică a sumelor alocate RUP și regiunilor cu o densitate scăzută a populației aferente perioadei financiare 2014–2020 și își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că această alocare, inițial concepută pentru a compensa efectele deficiențelor structurale ale regiunilor ultraperiferice și ale celor cu o densitate scăzută a populației, poate fi denaturată de direcționarea creditelor, în proporție de 50 %, către alte obiective; solicită ca această alocare să fie ridicată la un nivel de cofinanțare de 85 %, după modelul principalelor credite din cadrul FEDER; solicită, în acest sens, ca efortul financiar necesar pentru a pune în aplicare Strategia Europa 2020 să presupună accesul la ajutoare europene cel puțin identice în termeni reali cu cele din actualul cadru financiar, pentru a permite punerea în aplicare în mod coerent și eficace a Strategiei Europa 2020;
7. regretă că, pentru următoarea perioadă de programare, au fost efectuate reduceri în alte domenii care țin de coeziune – mai exact, Comisia propune o reducere generală cu 5,1 % în prețuri constante din 2011 a finanțării destinate coeziunii economice, sociale și teritoriale, procentaj care include o reducere cu 20,2 % a finanțării destinate regiunilor de convergență (excluzând regiunile de tranziție), o reducere cu 5,6 % a finanțării destinate regiunilor de competitivitate și o reducere cu 2,9 % a sumelor alocate din Fondul de

coeziune;

8. salută planul Comisiei de a include în CFM 2014 – 2020 o linie bugetară pentru „Regiunile ultraperiferice și regiunile foarte slab populate”, întrucât astfel se va crea o legătură mai clară între fondurile alocate acestor regiuni și obiectivele acestora;
9. atrage atenția asupra faptului că, în propunerea de regulament privind următorul FSE, nu trebuie să se omită din nou menționarea situației regiunilor ultraperiferice, ținându-se seama nu doar de caracteristicile structurale menționate la articolul 349 din TFUE, ci și de situația lor economică specială, care le plasează printre regiunile cu cele mai ridicate rate ale șomajului din UE;
10. subliniază necesitatea de a adapta politicile fiscale și vamale europene pentru a consolida competitivitatea economiilor ultraperiferice; subliniază, de asemenea, că existența dispozitivelor fiscale și vamale corespunzătoare are o importanță capitală în diversificarea activității economice și în crearea de locuri de muncă durabile în regiunile ultraperiferice;
11. susține necesitatea ca cetățenii din RUP să beneficieze de avantajele pieței interne în aceleași condiții cu ceilalți cetățeni ai Uniunii Europene și solicită adoptarea de măsuri în conformitate cu recomandările raportului „Solbes”; solicită să se ia în considerare posibilitatea de a se elabora un cadru specific privind ajutoarele de stat acordate regiunilor ultraperiferice și se pronunță în favoarea menținerii nivelurilor actuale de intensitate a ajutoarelor pentru investiții acordate întreprinderilor mari, mijlocii și mici și posibilitatea de a se acorda ajutoare de funcționare care să nu fie degresive și nici limitate în timp, într-un cadru normativ flexibil, având în vedere că aceste ajutoare au dovedit că nu dăunează concurenței și că sprijină RUP în îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020, îndeosebi în ceea ce privește inovarea, cercetarea și mediul; subliniază, în acest context, importanța serviciilor publice pentru coeziunea economică, socială și teritorială a regiunilor ultraperiferice, în special în domeniul transportului aerian și maritim, al serviciilor poștale, al energiei și al comunicațiilor;
12. subliniază importanța susținerii întreprinderilor mici și mijlocii prin alocarea de fonduri de către Uniune, în vederea dezvoltării structurilor de producție din RUP, precum și ca mijloc de promovare a competențelor lucrătorilor, îmbunătățindu-se astfel produsele specifice regiunii și economia locală;
13. consideră că intervențiile Uniunii trebuie să urmărească obiectivul de a juca un rol-cheie și de a dinamiza spiritului de inițiativă, pentru a edifica, utilizând RUP ca punct de plecare, poli de excelență pe baza sectoarelor care valorifică atuurile și competențele, cum ar fi gestionarea deșeurilor, sursele de energie regenerabilă, autosuficiența energetică, biodiversitatea, mobilitatea studentescă, cercetarea în domeniul climei sau, de asemenea, gestionarea crizelor; consideră că, dacă măsurile adoptate la nivelul și pe baza caracteristicilor generale ale continentului european nu sunt întotdeauna eficace în regiunile ultraperiferice, dispozitivele experimentale autorizate de articolul 349 din tratat, care cunosc un veritabil succes, pot fi extinse la restul Uniunii; îndeamnă Comisia să extindă la nivelul maxim desfășurarea de experimente în cadrul acestor regiuni, în scopul unei creșteri novatoare, solidare și durabile;

Un cadru corespunzător și specific pentru politicile europene în regiunile ultraperiferice

14. solicită consolidarea măsurilor de sprijin pentru agricultură în cadrul POSEI, pentru a face

față concurenței producătorilor care beneficiază de costuri de producție mai mici și sprijină menținerea dispozitivelor specifice dedicate regiunilor ultraperiferice în cadrul PAC;

15. apără necesitatea de a realiza o analiză prealabilă a impactului proiectelor de reglementare europeană la nivelul economiilor regiunilor ultraperiferice;
16. subliniază necesitatea de a menține măsurile de gestionare durabilă și de protejare a resurselor marine, de a restricționa progresiv accesul la zonele maritime identificate ca fiind sensibile din punct de vedere biogeografic numai la flotele locale și care utilizează unelte de pescuit ecologice, de a valoriza acvacultura, de a reintroduce posibilitatea de a acorda ajutoare pentru reînnoirea flotei în vederea îmbunătățirii condițiilor de securitate și de igienă și a punerii în aplicare a bunelor practici, și solicită o consolidare a compensării costurilor suplimentare din cadrul POSEI în domeniul pescuitului; subliniază necesitatea de a dispune de o abordare mai bine adaptată la realitățile fiecărei regiuni, pe baza modelelor de dezvoltare a filierei elaborate de către actorii locali;
17. regretă faptul că propunerea de reformă a politicii comune a pescuitului nu ține seama, în mod suficient, de situația și de condițiile regiunilor ultraperiferice; subliniază dimensiunea maritimă a regiunilor ultraperiferice și importanța activității de pescuit în amenajarea teritoriului și pentru ocuparea populațiilor locale, având în vedere zona economică exclusivă a acestora, al cărei potențial trebuie să ia forma unor măsuri concrete pentru o adevărată economie maritimă și să fie luat în considerare în mod corespunzător în programul de politică maritimă europeană integrată; reamintește interesul economic în creștere de care se bucură imensa bogăție biogenetică și minerală a fundului mării din RUP, precum și importanța de a ține seama de acestea în cadrul „noii strategii europene pentru RUP”, cu scopul de a asigura dezvoltarea unei economii a cunoașterii bazate pe mare; susține, în acest context, că RUP trebuie să ocupe un loc central în cadrul politicii maritime a Uniunii, subliniind rolul pe care acestea îl pot juca în ceea ce privește exploatarea durabilă a mărilor și a zonelor de coastă, precum și în ceea ce privește guvernanta maritimă internațională, și că RUP din Oceanul Atlantic sunt destinate să facă parte din strategia pentru Oceanul Atlantic în curs de elaborare;
18. reamintește importanța sectorului turistic și invită Comisia să accelereze punerea în aplicare a planului de acțiune european și să garanteze o mai bună coordonare a liniilor de finanțare existente, acordând o atenție specială regiunilor ultraperiferice;
19. subliniază faptul că regiunile ultraperiferice intenționează să mizeze pe o strategie pentru cercetare și inovare, precum și pe o creștere a mediului de afaceri; mai ales prin încurajarea spiritului antreprenorial în rândul tinerilor, cu precădere pentru dezvoltarea de IMM-uri și evitarea șomajului în rândul tinerilor; susține crearea de infrastructuri tehnologice și de centre de inovare de anvergură europeană, dezvoltarea de proiecte și parteneriate cu entități din sistemul științific și tehnologic, schimbul de idei și de bune practici prin intermediul rețelelor europene pentru susținerea inovării și al strategiilor de specializare inteligentă, precum platforma S3, precum și al investițiilor pe termen lung destinate RUP în cadrul finanțării coeziunii și pentru a garanta o participare activă la proiectele emblematiche ale Strategiei UE 2020; solicită continuarea eforturilor depuse până în prezent în ceea ce privește RUP, pentru a intensifica activitatea de înființare a structurilor locale pentru cercetare la nivelul potențialului lor, pe de o parte, și pentru a încuraja și a sprijini dezvoltarea unor universități atractive, performante, dotate cu

mijloace reale și care să se ridice la standardele universităților prezente în restul teritoriului Uniunii, pe de altă parte;

20. subliniază necesitatea de a se facilita sinergia între fondurile politicii de coeziune și Programul-cadru de cercetare și dezvoltare, în scopul accelerării dezvoltării regiunilor ultraperiferice și al stopării subutilizării fondurilor pentru cercetare;
21. subliniază faptul că un spațiu unic european al transporturilor trebuie să contribuie la o creștere favorabilă incluziunii a regiunilor ultraperiferice, să reducă deficitul acestora de accesibilitate și să lupte împotriva schimbărilor climatice; solicită crearea unui cadru specific pentru susținerea sectorului transporturilor în RUP, îndeosebi în favoarea transporturilor în comun și pentru dezvoltarea transportului maritim între insule; solicită, de asemenea, crearea unor platforme logistice și pledează în favoarea punerii în aplicare a unor proiecte de tipul autostrăzilor maritime; subliniază potențialul programului Marco Polo pentru RUP; solicită Comisiei o mai mare flexibilitate a acestuia și prelungirea sa până după 2013, precum și ca „mecanismul de conectare a Europei” să conțină referiri specifice la RUP; insistă asupra integrării regiunilor ultraperiferice în rețeaua TEN-T și în noul instrument care vizează facilitarea interconexiunilor în Europa;
22. reamintește că dependența regiunilor ultraperiferice de combustibilii fosili importați duc la costuri suplimentare ridicate; ia act de faptul că investițiile politicii regionale în regiunile ultraperiferice pentru combaterea schimbărilor climatice sunt relativ scăzute; propune consolidarea sectorului energiilor regenerabile și a eficienței energetice, prin inițiative precum „Pactul insulelor”, care are ca scop elaborarea de planuri locale de acțiune pentru energiile regenerabile și de proiecte profitabile, pentru a se obține o reducere a emisiilor de CO₂ cu cel puțin 20 % până în 2020, prin crearea unui program propriu, destinat proiectelor de cercetare în domeniul energiilor regenerabile și al diversificării bazei energetice regionale și, în special, în domeniul energiei geotermale, maremotrice și pe bază de hidrogen, precum și crearea unui program specific în domeniul energetic pentru reducerea costurilor aferente distanței, infrastructurilor și serviciilor prestate, cu scopul de a încuraja politicile ambițioase asumate de RUP în materie de dezvoltare a energiilor regenerabile;
23. constată cu îngrijorare efectele schimbărilor climatice în RUP, în special creșterea nivelului apelor; invită Uniunea să abordeze aceste probleme în cadrul strategiei sale de prevenire a schimbărilor climatice și de răspuns la acestea; recomandă utilizarea corespunzătoare a resurselor energetice și dezvoltarea potențialului energiei din surse regenerabile;
24. îndeamnă Comisia să creeze un program specific în domeniul energiei, al transporturilor și al tehnologiei informației și comunicării, pe baza POSEI, cu cel mai ridicat grad posibil de sinergii cu celelalte elemente ale acțiunii Uniunii în aceste domenii;
25. consideră că este necesar ca statele membre să fie ajutate să se asigure că locuitorii acestor regiuni au acces deplin la sursele de informare și la mijloacele de comunicare oferite de noile tehnologii, de exemplu la tehnologiile de bandă largă și tehnologiile *wireless*, inclusiv prin satelit, și, în special, la infrastructura în bandă largă, astfel încât să se promoveze creșterea economică și o mai bună administrare prin intermediul digitalizării serviciilor; invită Comisia și statele membre să ia măsurile necesare pentru ca toți locuitorii din regiunile ultraperiferice să aibă acces la internet în bandă largă până în 2013;

26. având în vedere faptul că economia digitală este, fără îndoială, un factor motrice al dezvoltării economice în Uniunea Europeană, recunoaște efectele problemei tot mai acute pe care o reprezintă excluderea digitală, care poate deveni un obstacol considerabil în calea dezvoltării;
27. consideră că finanțările novatoare destinate politicii de coeziune ar putea răspunde parțial la lipsa cronică de investiții cu care se confruntă microîntreprinderile/IMM-urile din RUP și . subliniază necesitatea îmbunătățirii accesului la finanțări pentru întreprinderile din RUP, îndeosebi prin stabilirea unui dialog cu „Grupul BEI” și prin sprijinirea atât a creării de fonduri de investiții de proximitate în fiecare RUP, cât și a dezvoltării piețelor de capital de risc regionale, în conformitate cu propunerea din raportul elaborat de Pedro Solbes Mira, referitor la regiunile ultraperiferice europene în cadrul pieței unice, menționat mai sus; solicită Comisiei să propună Parlamentului și Consiliului un act legislativ în acest sens;
28. solicită ca, în domenii limitate, să fie puse în aplicare dispozitive experimentale în aceste regiuni în ceea ce privește atribuirea contractelor de achiziții publice, cu scopul de a balansa procedurile de alocare prin luarea în considerare a teritorialității actorilor-concurenți;

O mai bună guvernare și integrare a regiunilor ultraperiferice în UE și în spațiul geografic al acesteia

29. susține o mai mare participare din partea autorităților regionale ale RUP la pregătirea și executarea programelor Uniunii, în conformitate cu principiile flexibilității, adaptabilității și modularității, ca parte a subsidiarității și a unei guvernări pe mai multe niveluri și în parteneriat cu sectorul privat și societatea civilă, cu scopul de a garanta că necesitățile lor specifice sunt luate în considerare la toate nivelurile procesului decizional, precum și o mai mare vizibilitate a acestor regiuni în cadrul instituțiilor europene;
30. consideră că unul dintre principalele puncte slabe ale RUP îl constituie gestionarea resurselor lor; consideră că este necesară dotarea acestora cu elemente suficiente care să le permită gestionarea propriilor investiții, în special în ceea ce privește infrastructurile, nu doar transporturile, ci și apa, energia și gestionarea deșeurilor;
31. reamintește că raportul elaborat de Pedro Solbes Mira referitor la regiunile ultraperiferice europene în cadrul pieței unice, menționat anterior, a evidențiat faptul că economiile RUP sunt constrânse aproape sub toate aspectele de costurile suplimentare; de asemenea, atrage atenția Comisiei asupra situațiilor de monopol, abuzuri de poziție dominantă și carteli, care au drept consecință inechitabilă accentuarea costului ridicat de trai; solicită Comisiei să realizeze un studiu detaliat cu privire la formarea prețurilor în regiunile ultraperiferice, pentru a stabili pârghiile de acțiune adecvate pentru a spori eficiența pieței comune în aceste teritorii;
32. constată rolul regiunilor ultraperiferice în calitate de frontiere ale UE cu restul lumii și pledează pentru o abordare, îndeosebi continuând ideile anunțate de către Comisie în parteneriat cu regiunile ultraperiferice, care să recunoască vecinătatea UE cu țările terțe, inclusiv cu țările în cazul cărora există relații istorico-culturale privilegiate; atrage atenția asupra dificultăților de integrare din respectivele zone geografice și a necesității de a găsi formule inovatoare specifice care să încurajeze o integrare regională reală prin programe și proiecte comune între regiunile ultraperiferice și țările terțe învecinate, precum și de a

- contribui la stabilirea unei conectivități corespunzătoare în zonele geografice respective; subliniază importanța impactului dimensiunii externe a anumitor politici europene asupra RUP și necesitatea de a se realiza studii pentru a se măsura impactul acordurilor internaționale în materie de schimburi comerciale și de pescuit și efectele acestora asupra RUP și a producțiilor locale ale acestor regiuni, stabilindu-se, de asemenea, măsuri compensatorii care să permită remedierea prejudiciilor cauzate de încheierea acestor acorduri;
33. regretă reticența inițială de care a dat dovadă DG Comerț în a lua în considerare caracteristicile ultraperiferice în timpul negocierii acordurilor de parteneriat economic (APE), și îndeamnă Comisia să continue să caute compromisuri care respectă interesele regiunilor periferice în cauză în cadrul acordurilor definitive care urmează să fie încheiate cu țările ACP;
34. reamintește încă o dată necesitatea unei sinergii mai bune între fondurile politicii de coeziune și Fondul european de dezvoltare, pentru a îmbunătăți proiectele de interes comun și integrarea regională a regiunilor ultraperiferice; reamintește, în acest sens, poziția repetată a Parlamentului European față de un buget FED;
35. subliniază importanța cooperării teritoriale pentru RUP și solicită continuarea programelor de cooperare teritorială în aceste regiuni; pledează, în acest context, în favoarea unei flexibilități normative, în vederea unei mai bune utilizări a creditelor bugetare disponibile și a concretizării proiectelor de cooperare, precum și în favoarea unei majorări la 85 % a ratei de cofinanțare FEDER, astfel încât să se acorde o importanță sporită cooperării transnaționale și, în ceea ce privește RUP, să se elimine criteriul privind cei 150 km de frontieră maritimă în cooperarea transfrontalieră; subliniază, de asemenea, faptul că situarea geografică privilegiată și importanța rolului geostrategic al RUP constituie o valoare adăugată importantă pentru Uniune în cadrul relațiilor sale cu țările din Africa, America Centrală și cu Statele Unite ale Americii;
36. consideră că dezvoltarea serviciilor transfrontaliere de guvernare electronică va contribui la integrarea RUP pe piața internă a Uniunii.
37. reamintește faptul că țările și teritoriile daneze, franceze și olandeze de peste mări, vizate la articolul 355 alineatul 1 și alineatul 2 din TFUE pot opta să devină regiuni ultraperiferice, prin alegerea statutului adecvat, și atrage atenția asupra rolului decisiv pe care actualele regiuni ultraperiferice îl pot avea în promovarea și consolidarea statutului lor;
38. semnaleză iminenta acordare a statutului de regiune ultraperiferică pentru Mayotte și îndeamnă Comisia să consolideze sprijinul, în special, administrativ și tehnic, esențial pentru o absorbție adecvată a fondurilor; reamintește, în această privință, linia bugetară disponibilă pentru acțiunea pregătitoare de sprijinire a regiunii Mayotte și necesitatea de a prevedea, în următorul cadru financiar multianual, dispozitive specifice pentru această regiune sau pentru oricare alt teritoriu care ar putea fi afectat, în procesul de tranziție la statutul de regiune ultraperiferică, pentru a veni în ajutorul teritoriilor în timpul procesului de transformare în RUP;

o

o o

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.